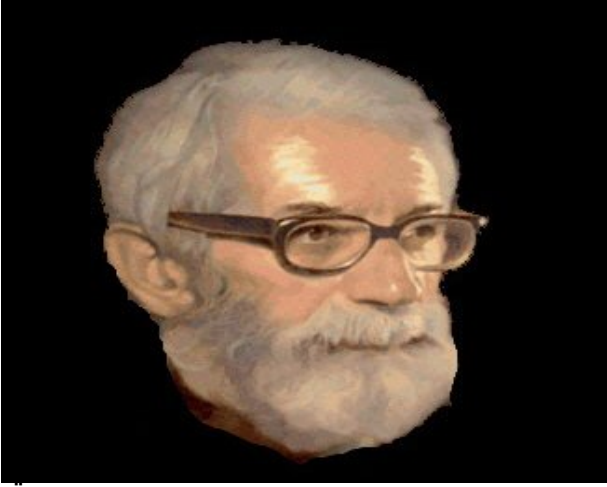

Ülkücülüğün çilesini yaşamı boyu çeken ve yazan büyük Türk milliyetçisi Galip Erdem'i 15 yıl önce 12 Mart 1997 tarihinde kaybetmiştik. Kendisini aramızdan ayrılışının 15.yılında ÜLKÜTEK olarak rahmet ve minnetle anıyoruz.

Galip Erdem'in aşağıda verdiğimiz "Ülkücünün Çilesi" yazısı kendisinin ve gerçek ülkücülerin yaşamını özetlemektedir.

ÜLKÜCÜNÜN ÇİLESİ

Gün olur, ülküsüz insanlara gıpta ile bakasınız gelir. Rahat yaşarlar. Tıpkı Şairin söylediği gibi: "Akl-i şuur" ları vardır, güzel severler. "Bade" içrerler ve nihayet göçüp giderler.

Ülkücülerin hayatı bambaşkadır. Sözlüklerinde rahatlık kelimesinin yeri yoktur. Daimi bir mücadele içinde ömür tüketirler. Hemen herkesle, her şeyle zaman zaman çatıştıkları görülür. Arkadaşları ile, aileleri ile, hatta sevdikleri ile...

Belli bir ülkünün esaslarından ziyade politikanın değişen icaplarına uymayı tercih eden kudret sahipleri ile de sık sık ihtilafa düşerler. Çok defa, başları belaya girer; gene de sinmezler. Bu halleri kalabalığa göre, uslanmamaktır; kendilerine göre de, yılmamak.

Ülkücü dünya nimetlerinden yana nasipsizdir. Gözü yoktur ki, nasibi olsun. Bir lokma, bir hırka o'na yeter. Paraya karşı o kadar müstağnidir ki, halkın hayretine sebep olur. Herkesin istediğini istemez, ne istediğini de herkes anlayamaz. Kendi zevkleri dışında zevk tanımayanların gözünde "zevksiz" bir adamdır!

Küçümserler onu, hayatı anlamamakla, üç günlük dünyanın hakkını vermemekle itham ederler. Böyle davranışlara hiç önem vermez. Elverir ki, inandığına dokunulmasın!

Kalabalığın nazarında o, zavallı bir hayalperesttir. Olmayacak fikirlerin rüyasına dalmış öylece uyumakta, başkalarını da uyumaya teşvik etmekte...

Bir gün fikirlerinin gerçekleştiği görülse bile, O'na hiç kimse "aferin" demez. Üstelik "böyle olacağı zaten belli idi" buyrulur.

Ülkücünün, ülküsü ile münasebeti, hakiki bir aşkta sevenle sevgilinin münasebetine benzer. Hep verir, hiç almaz. Sevgili nazlıdır, sitemi eksik etmez, incinmeğe de hiç gelemmez. Diğer sahalarda umumiyetle dikkatsiz hareket eden Ülkücü, sevgili bahis konusu oldu mu baştanbaşa haysiyet kesilir. Şahsına fenalık yapanlara pek aldırılmaz ama ülküsüne yan gözle bakanlara tahammülü yoktur. Sadakati için karşılık beklemez, mükâfat istemez, bir garip kişidir... Ülküsüne hizmet edenlere son derece hürmetkârdır.

Gerçek aşıklar gibidir; kıskanmaz. Sevgilisinin sevildikçe güzelleşeceğini bilir. Sevmenin gururu yegane süsüdür. Ülkücünün en çok dinlediği "nasihat" tır. "Yapma " derler, " hayatını heba etme" derler, "gününü gün et" derler. O kadar çok şey söylerler ki, hiç bitmez. O hepsini dinler, ama hiçbirini tutmaz, gene bildiği gibi yaşar.

Ülkücülerin en amansız düşmanları "eyyamperest" lerdir. Menfaatlerine tapan bu adamlar, daha çok kazanmalarına, daha rahat yaşamalarına mani olacak sanırlar da, ülkücülerini ezmeğe çalışırlar! Ne garip tecellidir ki, ülkücünün gayretlerinden en çok faydalananlar da "eyyamperest" lerdir. Gün gelir, ecel hükmünü icra eder, ülkücü dünyasını değiştirir. "Kalabalık" o'na acır, daha iyi yaşamış Olmasını temenni eder. Hâlbuki o, inançları uğrunda yaşamının hazzını tadamadıkları için ömrü boyunca "kalabalık"a acımıştır.

GALİP ERDEMİN ÖZGEÇMİŞİ

10 Mart 1930'da Rize'nin Fındıklı ilçesinde doğan Galip Erdem, Fındıklı'da "Ofloğlu" adı ile bilinen bir ailedendir. Babası nahiye müdürü Rasim Bey, annesi Pehlivanoğulları ailesinden Zekiye Hanımdır. Erdem, ailenin tek çocuğudur. İlkokulu Fındıklı 11 Mart İlkokulu'nda bitiren Galip Erdem, babasının memuriyeti dolayısıyla, ortaokulu Bitlis ve Siirt gibi illerde liseyi ise Erzurum'da tamamladı.

8 Kasım 1951 de başlayan yedek subaylık görevi, 31 Ekim 1952 de teğmen rütbesiyle biter. Ve 27 Nisan 1953'te PTT Genel Müdürlüğü Ankara Yenışehir Merkezinde ilk olarak memuriyete adımını atar. 7 Temmuz 1954 tarihinde memuriyetten istifa eden Galip Erdem, Maliye Bakanlığı Milli Emlâk Genel Müdürlüğünde tekrar memuriyete başlar. 6 Ocak 1955 yılında bu görevinden ayrılır. Paha sonra İETT idaresinde takip memuru olarak işe başlar. (7.7.1956) Ertesi yıl bu görevinden de ayrılır ve GİMA TAŞ' ye girer. Burada sigortalı olarak 476 gün çalışır. (3.8.1959) Bu arada Ankara Hukuk Fakültesinden mezun olur.

23 Kasım 1959 da Bayındırlık Bakanlığında müşavirlik görevine başlar. Bu görevi uzun sürmez. "Tercüman" imzasıyla fıkralar yazar.(1 Ağustos 1961) Yeni İstanbul Gazetesinde fıkra yazarlığına devam eder. (1.1.1962) ve İzmir'de avukat ihsan Koloğlu'nun yanında avukatlık stajını tamamlar.(1963)

10 Mart 1965'te Zafer Gazetesinde fıkra yazarlığını sürdürür. Aynı çalışmaya Sabah Gazetesinde devam eder. 1.7.1966 tarihinde Millî Eğitim Bakanlığı Devlet Kitapları Müdürlüğüne müşavir olur, 2.4.1969 da tekrar fıkra yazarlığına başlar ve "Bizim Anadolu" Gazetesindeki bu çalışması, 31 Aralık 1969 a kadar devam eder.

Galip Erdem, daha sonra Başbakanlık Plân ve Prensipler Dairesinde danışman olarak görev alır. 31 aralık 1969 dan, istifa ederek ayrıldığı 30.06.1973 tarihine kadar, danışmanlık görevini sürdürür.

1.2.1974'te Ortadoğu Gazetesinde tekrar fıkra yazarlığına baslar. 10.9.1975'te Başbakanlık Müşaviri olur. 22.7.1981 tarihinde Turizm ve Tanıtma Bakanlığında Genel Müdürlük Müşavirliğine nakledilir ve 24.2.1982 de yirmi yıl üzerinden emekli olur. Avukatlığa başlar. Bu süre altı yıl devam eder. Mamak ta görülen ünlü MHP ve ülkücü Kuruluşlar Davasının avukatlığını üstlenir, insanüstü gayretlerle fedakâra ne bir şekilde çalışır.

1987 de Merzifon Yağlı Tohumlar A.Ş.'de yönetim kurulu üyeliği, Konya Şeker Fabrikasında denetçilik görevinde

bulunur. 1987 yılında Sosyal Güvenlik Eğitim Vakfı Başkanlığı vazifesini üstlenir. Daha sonra bu görevinden ayrılmak zorunda bırakılır.

15.8.1989'da Kültür Bakanlığı APK Başkanlığında APK uzmanı olarak tayin edilir. Daha sonra üçlü kararname ile Bakanlık Müşavirliğine getirilir. (17.9.1990) Bilâhare, Fikri Sağlar tarafından müşavirlikten alınıp 7.5.1992 de aynı bakanlıkta tekrar APK uzmanlığına tayin edilir.

Bu görevde iken 10.3.1995 tarihinde yaş haddinden emekli olur.

1966 da evlenen ve 1974 de boşanan Galip Erdem'in 1969 doğumlu Bilge Erdem adında bir kızı vardır.

12 mart 1997 de Çarşamba gecesi saat 2210 da Ankara Gazi Hastanesinde vefat eder. Cenazesi 14 mart 1997 Cuma günü öğleyin Kocatepe Camiinde kılınan cenaze namazından sonra Cebeci Asri Mezarlığına defnedilir.

Galip Erdem, Kara kedi (1950). Tercüman (1960). Ölçü (1960) Son havadis (1961), Yeni İstanbul (1962-1963). Düşünen Adam (1962) Sabah (1965), Zafer (1966), Oevfef (1969), Töre (1971), Bozkurt (1974), Ortadoğu/(1974), Ocak (1978), Yeni Sözcü (1981), Bakış (1981), gazete ve dergilerinde köşe yazılan, fıkralar ve makaleler yazar.

1958-1960 yıllarındaki Türk Ocakları Merkez Heyetinin yayın organı Türk Yurdu Dergisinin Genel Yayın Müdürlüğü görevinde bulunur.

Tercüman sinde "Tercüman" imzasıyla ilk yazısını 1 Ağustos 1961 de yayınlar.

6 - 7 Eylül 1955te, hâdiseler dolayısıyla, Topkapı - çapa dolmuşunda iken gereksiz ve sebepsiz yere içindikilerle birlikte Emniyet Müdürlüğüne getirilir. 45 gün Selimiye Kışlasında gözaltında tutulur ve daha, sonra suçsuz olduğu anlaşılarak serbest bırakılır. 54 kilodan 39 kiloya düşer.

Galip Erdem'in ilk yazısı "Beşsanaf adlı bir dergide yayınlanır. 1948 de yayınlanan şiirinin adı "Bayrak" tır.

Galip Erdem'in yayınlanmış eserleri şunlardır:

Ülkücünün Çilesi (1975)

Sosyalizm ve Milliyetçilik Üzerine Mektuplar (1975)

Suçlamalar (iki cilt) (1975-1976) Mektuplar (1984)

Galip Erdem'in kitap haline gelmemiş yüzlerce yazısı bulunmaktadır. Ayrıca yayınlanmamış elliye yakın şiiri mevcuttur.

Galip Erdem, yazılarında pek çok takma ad da kullanmıştır.

Bunlardan Bilge Erdem, Elif Bilge, Murat Bilge, İleriş Metin, Mehmet Rasim, Aptali bazılarıdır.